

економічного розвитку. Поряд з державою та окремими домогосподарствами важливим суб'єктом соціальних інвестицій виступає корпоративний сектор, що представлений комерційними організаціями різного типу. Значення соціальних інвестицій зростає з огляду на нові вимоги сталого розвитку суспільства – як щодо підвищення конкурентоспроможності вітчизняних фармацевтичних підприємств, так і щодо зменшення екологічної напруги та загрози навколишньому середовищу, дотримання світових стандартів у сфері безпеки праці та якості робочої сили. Це зумовлює актуальність та практичне значення наукових досліджень проблем соціального інвестування фармацевтичних організацій на сучасному етапі розвитку.

Вище викладене послужило підставою для вибору напрямку наших досліджень. Метою дослідної роботи став аналіз розвитку та стану соціального інвестування як вищої форми соціальної відповідальності фармацевтичної організації в ринкових умовах. У ході роботи розглянуто генезис концепції соціального інвестування; проаналізовано стан і напрямки соціального інвестування у фармацевтичному секторі; здійснено аналіз методик оцінки ефективності вкладень в людський капітал фармацевтичними організаціями; на регіональному рівні досліджено стан та напрямки соціального інвестування у фармацевтичній сфері.

Таким чином, узагальнивши результати досліджень вітчизняних і закордонних вчених у сфері соціального інвестування та досліджень фармацевтичного сектору, зроблено висновок про можливість трактування соціальних інвестицій як вкладення матеріальних, нематеріальних та фінансових активів, що компенсують зростанням потоку доходів фармацевтичної організації у майбутньому та отриманим позитивним соціальним ефектом і, в остаточному результаті, забезпечать покращення лікарської допомоги та якості життя населення.

Данільченко Д. М.

кафедра клінічної фармації, фармакотерапії та УЕФ ФПО

Запорізького державного медичного університету

Науковий керівник: завідувач кафедри клінічної фармації,

фармакотерапії та УЕФ ФПО, д.мед.н., проф. Білай І.М.

ПОШУК БІОЛОГІЧНО АКТИВНИХ СПОЛУК З ГІПОГЛІКЕМІЧНОЮ ДІЄЮ В РЯДУ 3-БЕНЗИЛ-8-МЕТИЛКСАНТИНІВ

Цукровий діабет сьогодні актуальна проблема світової і національної медичної практики. В Україні зареєстровано понад 3 мільйони хворих на цукровий діабет. Проблема лікування та розробка схем медичної реабілітації пацієнтів внаслідок цукрового діабету з

високим ризиком подальших ускладнень обумовлена широкою розповсюдженістю цього захворювання та частим його сполученням з іншими захворюваннями (артеріальна гіпертензія, ожиріння, хвороби серця) [Дедов, 2011].

В нашій країні питання якісних лікарських засобів є дуже актуальним. Особливо це важливо, коли мова йде про позиттєве застосування лікарських засобів. Як, наприклад, при цукровому діабеті, коли хворий повинен ледь не щоденно приймати цукрознижуючі препарати [Маслова, 2011]. Саме тому ми вважаємо за необхідне пошук нетоксичних та біологічно активних сполук з гіпоглікемічною дією. Цей пошук ми проводили серед похідних 3-бензил-8-метилксантинів, які були синтезовані на кафедрі біологічної хімії та лабораторної діагностики Запорізького державного медичного університету під керівництвом професора Александрової К. В.

Гіпоглікемічні властивості похідних 3-бензил-8-метилксантинів оцінювали на інтактних білих нелінійних щурах. Препаратами порівняння виступали глібенкламід та метформін. Досліджувані речовини вводилися натще через зонд. Визначення глюкози проводилося з використанням експрес-аналізатору («Longevita»). Проби крові для аналізу глюкози відбирали до та через 2, 4, 6 та 8 годин після введення досліджуваних сполук.

В результаті експерименту було виділено 9 речовин, які знижували концентрацію глюкози в крові щурів на одному рівні, а деякі навіть краще за препарати порівняння. Після аналізу та обробки отриманих результатів була встановлена залежність «структура-фармакоефект» похідних 3-бензил-8-метилксантину. Так, введення по 3 положенню радикалу бензилу приводило до більш вираженого зниження рівня глюкози у крові щурів. Також слід відзначити, що блокування атому Нітрогену за 7 положенням приводило до підвищення концентрації глюкози.

Сполуки, що володіють вираженою гіпоглікемічною активністю, рекомендовано для подальшого доклінічного вивчення.

Література:

1. Дедов И.И. Сахарный диабет: диагностика, лечение, профилактика / И.И. Дедов, М.В. Шестакова. – М. – 2011. – 808 с.
2. Маслова О.В. Эпидемиология сахарного диабета и микрососудистых осложнений / О.В. Маслова, Ю.И. Сунцов / ФГУ Эндокринологический научный центр, Москва. – 2011. – №3.